

ledes kunde han passende have sagt — saaledes vilde jeg have sagt i hans Sted. Disse Ord falde mig naturligt i Munden, efter at jeg har hørt det ærede Medlem. Det faldt mig allerede ind den Gang, jeg havde læst det ærede Medlem. Det ærede Medlems Ræsonnement er jo dette — og det er jo Kærnen ved den Afstemning, som forestaar —: Skulle vi sige, at naar der ved en Stemmes Afgivelse foreligger en Fejl, en formel Fejl, da er denne Stemme ugyldig, og da skal den trækkes fra? Der er altsaa min Opfattelse denne, at vi skulle ikke uden videre trække enhver Stemme fra, med Hensyn til hvilken der kan foreligge en Unøjagtighed, men vi skulle undersøge omhyggeligt og efter bedste Skøn, om det med Rimelighed kan antages, at denne Stemme vilde være falden anderledes, hvis Fejlen ikke var begaaet. Det ærede Medlem for København overgik imidlertid sig selv i sin Tale. Han sagde nemlig — han drog altsaa Konsekvenserne af sin juridiske Formalisme, og man maa jo have en vis Respekt for, at Folk ere konsekvente —, at Punkt 8, hvori der staar, at der var en ulovlig Tillægsvalgliste, var egentlig nok til at faa Valget kasseret. Ja, dette er Konsekvensen: At en enkelt Uorden, begaaet ved et Valg, er nok til at faa Valget kasseret uden Hensyn til, hvor stor Stemmeforskellen er, og uden Hensyn til, om denne Ulovlighed har Betydning med Hensyn til det Antal Stemmer, der udgjorde Forskellen imellem de to Kandidaters Stemmetal. Det var en meget karakteristisk Udtalelse. Men det vilde ganske vist ikke have været saa rart for det ærede Medlem, om vi havde fulgt det ærede Medlem paa dette Punkt; thi ved det ærede Medlems Valg blev der ogsaa begaaet en Ulovlighed, det ere vi alle sammen enige om, ogsaa det ærede Medlem, at den Maade, hvorpaa de optalte Stemmesedlerne i hans Valgkreds, var ikke i Overensstemmelse med Loven. Det ærede Medlem har oplyst os om, at saaledes bærer man sig i det hele taget ad i København, og skulde vi altsaa gaa den Vej, saa skulde vi kassere alle de københavnske Valg, og det turde dog maaske blive en noget for stor Mundfuld. Jeg vil indrømme, at dette var maaske nok en Overdrivelse fra det ærede Medlems Side, og noget, som ikke var ganske vel overvejet. Men hvad der var ganske vel overvejet, og hvad der altsaa udtrykker det ærede Medlems nuværende Standpunkt, er dette, at han siger: En ulovlig Stemme, det vil altsaa sige en Stemme, med Hensyn til

hvis Modtagelse eller Afgivelse der foreligger en Uregelmæssighed, er ugyldig og skal trækkes fra. Dette er for mig en utaaalelig Formalisme, et utaaaleligt Juristeri.

Jeg vil kaste et Blik tilbage paa Kellerupvalget. Jeg vil for det første bemærke noget om, hvad det var for Aarsager, der foraarsagede dette Valgs Forkastelse. Herom udtalte det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, som jo var Ordfører: „Afslutningen — sige Klagerne — varede omtrent en Time, og Klagerne mene, at i den Tid blev der afgivet 10—12 Stemmer. Valgbestyrelsen har afgivet en Erklæring, hvori den ikke benægter Rigtigheden af de anførte Tidsangivelser. Det er indrømmet af Valgbestyrelsen, at Valget ikke er blevet afsluttet, saaledes som Valgloven fordrer det. Dette er et Punkt, som man ikke kan undlade at tillægge stor Betydning.“ Dernæst siger han: „Sogneraadet i Kragelund-Funder har indrømmet, at den befalede Oplæsning [af Vælgerens og den af ham valgte Navn] ikke har fundet Sted. Det skete er et aabenbart Brud paa Valglovens § 41.“ Fremdeles nævner han: „Af de Punkter, som man kunde tillægge den største Vigtighed, er jo dette Punkt, at Valgbestyrelsen ikke har inddraget>Listerne samtidig, men har sluttet Afstemningen i de forskellige Kommuner til forskellig Tid. Det er en Ting, som ikke er rigtig efter Valgloven, og som kan have stor Indflydelse paa Valgets Udfald.“ Yderligere siger han: „Folketinget har jo altid fulgt den Praksis ved tvivlsomme Valg at se hen til, om de foreliggende Fejl have været af en saadan Beskaffenhed, at de vilde kunne influere paa Valgets Udfald.“

De første Punkter anfører jeg for at oplyse, at der var flere Momenter, som gjorde sig gældende ved det Valgs Forkastelse. Men nu det sidste Citat; det er et Udtryk for, hvad jeg atter og atter vender tilbage til, at før vi fik Loven om hemmelig Afstemning, undersøgte man ikke blot, hvorvidt der var begaaet Fejl, men man undersøgte tillige, hvilken Betydning disse Fejl kunde antages at have øvet paa Valgets Udfald. Der faldt den Gang nogle Slutningsreplikker imellem den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, og den daværende Ordfører for Modpartiet, Hr. N. J. Larsen. Ordføreren, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, sagde — jeg maa maaske læse det op endnu —: „At der